

Gangsterisme groc

La policia s'enfronta des de fa molt poc temps a un nou repte en la lluita contra la delinqüència organitzada: la màfia xinesa. EL TEMPS ha accedit a un informe confidencial de la Brigada d'Informació de Madrid on es conta tot.

Com als bons films d'espionatge d'alta volada el nostre interlocutor va escollir per a la cita la cafeteria d'uns grans magatzems de la ciutat, tot cercant l'anonimat. Només volíem parlar de la "cultura xinesa" però en dècimes de segon, i després de demanar que aturéssim el magnetòfon, el nostre personatge va assegurar que ho sabia tot... o gairebé tot sobre la màfia xinesa. "Sé

molt de tot això", insistia una vegada darrere d'una altra, amb severitat, emprant un castellà dificultós, gairebé telegràfic. "A Barcelona -proseguí hieràticament el nostre interlocutor oriental- encara hi arriben molts immigrants clandestins procedents de Quingian, a la província de Zhejian. Paguen entre dos milions o tres de pessetes i viuen en molt males condicions... amuntegats en pisos, enteneu...? els caps també organitzen timbes de *mah-jong*, hi ha llocs, i s'hi juguen molts diners... conec cambres de restaurant que

han hagut d'anar al llit amb algú per pagar els seus deutes de joc, però també hi ha prostitutes, només per xinesos... xinesos ben relacionats... estic cansat de parlar de tot això a la policia i a alguns periodistes, tot per a què? És molt perillós." Tot seguit marxà, nerviós, amb un posat al rostre de penedit. Fet i fet, havia trencat la llei del silenci.

Immigrants il·legals. És ben sabut que una de les facetes delictives més conegudes d'aquestes *triades* (nom tradicio-

nal adoptat per la màfia xinesa) ha estat de sempre el tràfic clandestí d'immigrants xinesos a tot arreu del món. Un mercat perfectament delimitat. La *triada* Sun Yee On —amb uns 45 mil membres segons els experts i amb seu a Hong Kong—, utilitza la via europea del tràfic il·legal d'immigrants cap als Estats Units i el Canàda; el Gran Cercle i la 14 K prefereixen en canvi la via llatinoamericana. Els *cartels* mexicans ja se n'encarregaran posteriorment de recol·locar els xinesos il·legals en petits grups a l'interior dels Estats Units. Pel que fa a l'estat espanyol, aquest corrent migratori resulta relativament innovador. Un document confidencial de la Brigada d'Informació de Madrid al qual EL TEMPS ha pogut accedir indica que "l'elecció d'Espanya com a país de destinació en aquests moments té la seva explicació, entre d'altres causes, en la "inexperiència" de les autoritats espanyoles en aquest problema i en les "facilitats" que troben per travessar les nostres fronteres (...)". El mateix informe, apunta que "les principals sortides es fan des de Pequín" i que "davant les dificultats immigratòries presentades per les autoritats holandeses, s'han cercat les vies portuguesa i sud-americana amb els països de l'est (Romania i Alemanya (...)) a les quals cal afegir les nord-africanes (Algèria i Tunísia particularment)."

El text de la policia explica detalladament els tortuosos itineraris d'aquesta immigració clandestina. "La via sud-americana es realitza amb vols regulars de Pequín a Perú, Bolívia i Brasil, des d'on passen a Espanya, i d'aquí a França i Itàlia. Els procedents del Brasil tenen quasi sempre com a meta Portugal i des d'allí normalment passen a Espanya i segueixen les vies anteriorment esmentades. Els immigrants proveïts de documentació de Singapur volen de Pequín a aquest darrer estat. (...) Els originaris de Hong Kong i Taiwan segueixen periples menys complicats i s'estableixen a Espanya fins que obtenen la documentació precisa per a desplaçar-se als Estats Units". Un cop a l'estat espanyol els immigrants, "viuen als seus domicilis o a restaurants, en cercles molt estrets, sense tenir quasi relació amb veïns o amics espanyols, és a dir, no integrats a la societat i sota responsabilitat i autoritat, quasi sempre molt rígida, d'un cap al qual ells anomenen "oncle". Aquests caps estan relacionats entre si i reten obediència a persones que es troben jeràrquicament per damunt d'ells en cada país. A Europa es tenen notícies que la cúspide està ocupada per una persona

Falsificacions a prova de policia

Els encarregats de dur a bon port els immigrants clandestins procedents de la República Popular Xinesa han desenvolupat tota una metodologia de falsificació de documents i d'estratagemes a fi d'escapar dels controls de la policia. Aquestes són —segons el document confidencial de la policia a què hem pogut tenir accés— algunes de les formes més habituals:

—**Obtenció del passaport en la seva província (oficines públiques de seguretat).** "Hauran de pagar una quantitat als funcionaris encarregats d'aquestes oficines. Aquestes quantitats les obtenen dels excedents agrícoles i altres cultius com ara l'opi (...). Fins 1986 aquests passaports eren remesos a Pequín perquè l'ambaixada espanyola hi posés el visat especial de residència. Sembla que en aquesta ambaixada treballava un intèrpret de xinès que per la suma de 50 mil pessetes posava segells al passaport falsificant la signatura de D. José Mates Alonso. No consta el número d'aquests visats als llibres el consolat."

—**Obtenció del passaport fals a Singapur.** (...) "Aquests passaports són falsificats i sembla que allà compten amb més facilitats per obtenir visats limitats de set o deu dies. Un cop a Espanya, se'n desfan, en sol·liciten un de nou a la seva ambaixada i es posen a treballar en qualsevol restaurant xinès del territori nacional."

—**Permisos de residència.** "Un cop obtingut el permís de residència, es realitzen les següents manipulacions: Sol·liciten un duplicat del permís de residència prèvia denúncia en comissaria del seu extraviament. El titular es queda amb el duplicat, i l'original, que no ha estat extraviat, és lliurat a un altra persona que es pot trobar a Espanya o fora d'Espanya canviant el nom i les dates. Treuen fotocòpia del permís de residència, alteren els noms i el passen a una altra persona. (...) Canvien igualment les fotografies i falsifiquen els segells oficials com també la signatura de l'autoritat que expedeix la residència."

—**Permisos de conduir.** "L'obtenció d'aquests permisos la realitzaven a Alacant en col·laboració amb un funcionari de la Prefectura Provincial de Trànsit."

Cal assenyalar en relació als passaports legalment expedits per l'Ambaixada Xina a Madrid que s'han detectat individus que treien d'Espanya per l'Aeroport de Madrid-Barajas lots de 15 o 20 passaports per estampar-hi els visats falsos a la Xina, si bé, sembla que ara l'estampació es fa a l'estat espanyol. **E. I.**

resident a Amsterdam (Holanda). (...) Hi ha vertaderes organitzacions que controlen molt de prop els que arriben amb la intenció d'establir-se al nostre país. Aquest control s'efectua per mitjà de préstecs per a ajudar-los a quedar-se a Espanya, cosa que els obliga a dependre del prestamista durant molt temps." Efectivament és un fet àmpliament constatat per tots els experts que Holanda esdevé punt de referència obligat en parlar de les *triades*. I més concretament de dues: la *triada* 14 K, fundada en 1947 a Canton i que compta uns 24 mil membres i uns 30 clans distints, i la poderosa Sun Yee On, la *família* mafiosa més important del món.

Un fenomen pràcticament desconegut. "Crec que ara mateix podem estar al davant d'una fase d'implantació de la màfia xinesa semblant a la que ja van experimentar altres països com ara Holanda o Anglaterra. Ara poden estar ficats en drogues, prostitució, tràfic d'armes...",

així de clar s'expressa un inspector de policia de Barcelona que ha seguit de molt prop el tema de la màfia xinesa a casa nostra. L'afirmació no és ni de bon tros gratuïta. Cal dir, que les indagacions de la policia sempre s'estavellen contra un seguit de barreres quasi infranquejables. D'una banda l'idioma dels presumptes delinqüents amb totes les variables dialectals possibles, fet que dificulta les declaracions i les intervencions telefòniques. D'altra, el fet que les activitats delictives d'aquest tipus d'organització es circumscriuen gairebé sempre al si de la pròpia comunitat, on la poderosa llei del silenci impossibilita qualsevol infiltració. A més, els delinqüents xinesos compten amb tres factors més al seu favor: un selecte planter de falsificadors de documents escampats pertot arreu del món; l'extraordinària mobilitat dels ciutadans d'aquest país i la intel·ligibilitat de les seves senyes personals, que molt sovint pateixen transcripcions distorsionades. I per si no n'hi hagués prou, la col·labora-

"Els restaurants no són una tapadora d'activitats il·legals"

—*Senyor Xiouyan, quina valoració fa de les darreres onades d'immigrants il·legals xinesos arribats a l'estat espanyol els darrers anys? Quins factors provoquen aquest èxode?*

—Des de fa alguns anys, s'han produït emigracions il·legals de xinesos a països estrangers, incloent-hi l'estat espanyol. Aquests immigrants originalment portaven una vida estable als seus pobles nadius, alguns tenien un nivell de vida relativament alt. No obstant això, a mesura que s'obre el país i s'estén l'intercanvi amb l'exterior, alguns comencen a tenir concepcions errònies d'occident, i pensen que s'hi poden fer immensament rics. La demanda de mà d'obra barata i la "llibertat migratòria" que pregonen en alguns països ha tingut molta atracció per a aquests immigrants il·legals. En el terreny internacional, unes bandes criminals, en confabulació amb elements criminals del nostre país, aprofiten el desig de sortir i la ignorància i organitzen, mitjançant diverses formes d'engany, l'emigració il·legal, amb la finalitat de treure guanys molt elevats. Els que organitzen i guien l'emigració il·legal són anomenats "caps de serp". Per sortir a l'estranger, les víctimes donen molt diner a la banda criminal, en alguns casos la quantitat arriba a més de 100 iuan (uns 2 milions de pessetes). Moltes persones ho paguen amb diner prestat. En trepitjar terra estrangera, alguns, obligats per la supervivència, cometes actes indecents, violen les lleis i perpetren crims, això és el que no volem que passi. El govern xinès sempre s'ha oposat a l'emigració il·legal i ha adoptat moltes mesures per posar fi a la sortida il·legal per la frontera xinesa. Fins i tot ha assetat colps molt durs als organitzadors. Els departaments de control fronterer, a la llum de la llei sobre el control de la sortida i entrada de la frontera dels ciutadans de la República Popular Xinesa, sotmeten les sol·licituds de sortida dels ciutadans a un es-

tricta examen i aprovació i reforcen la comprovació dels documents als ports fronterers, i les autoritats locals de les zones costaneres per la seva part inculquen a la població el respecte a la legalitat.

D'altra banda, les institucions xineses de seguretat pública s'esforcen per interceptar el pas il·legal per mar, la ins-

Wang Xiouyan, secretari de l'ambaixada xinesa a Espanya: "No hi ha proves que existeixi una màfia."

pecció de les activitats de sortida il·legal i el càstig a les organitzacions delictives, sotmetent al rigor de la llei penal els responsables. No obstant això, l'emigració il·legal és un problema internacional i, en molts casos, la seu de l'organització delictiva de l'emigració il·legal no es troba a la Xina. És necessari que hi col·laborin tots els països interessats a fi d'obtenir resultats.

—*Quines són les principals zones de procedència dels immigrants il·legals?*

—Els residents xinesos principalment provenen de Zhejiang i Fujian. Després de Canton, on han rebut més inversions estrangeres i s'han desenvolupat més ràpidament. La raó per la

qual ha sortit més gent de les dues províncies, a més de la il·lusió de fer-se "immensament rics", és que tenen més parents propers o llunyans que ja s'han establert a l'estat espanyol. La majoria dels xinesos residents a l'estat espanyol es dediquen a l'hostaleria a causa de la relativa preparació cultural que tenen. Observen les lleis i es guanyen la vida decentment. No és just considerar els restaurants xinesos refugis d'activitats il·legals.

—*Què sap de la presumpta màfia xinesa a l'estat espanyol?*

—No hi ha proves que existeixi una suposada màfia xinesa a l'estat espanyol, la policia informa més aviat de l'existència d'una desena de persones aïllades que es dediquen al tràfic de documents falsos, a l'extorsió i a la immigració il·legal.

—*Fins a quin punt hi ha col·laboració entre les autoritats xineses i espanyoles?*

—L'Ambaixada Xinesa a Espanya i el Consolat General de la Xina a Barcelona s'han esforçat per col·laborar amb les autoritats espanyoles per lluitar contra la immigració il·legal. La part espanyola ens ha expressat la seva satisfacció per la nostra cooperació en l'intercanvi d'informació, identificació dels ciutadans xinesos i la repatriació dels il·legals.

—*Els residents xinesos denuncien les activitats dels presumptes delinqüents?*

—Els xinesos s'han dirigit en diferents ocasions a l'Ambaixada Xinesa per informar-nos de les activitats delictives d'alguns malfactors i demanen que els "eliminem". Però, per alguna causa aquests malfactors no han pogut ser portats davant la justícia xinesa.

—*En el futur quina serà l'estratègia que seguirà l'ambaixada xinesa a l'estat espanyol pel que fa a l'emigració il·legal.*

—En el futur, continuarem col·laborant amb l'estat espanyol per combatre la immigració il·legal i altres activitats il·lícites. E. I.

ció de les autoritats diplomàtiques sembla que és més aviat deficitària. Una circumstància que ressenya perfectament el document anteriorment esmentat. Segons aquest text: "La majoria de les representacions diplomàtiques acreditades a Espanya col·laboren amb els serveis policials en aquest sentit. Quan s'ha sol·licitat a la legació xinesa que documenti un expulsat, argumenta que no el pot proveir d'un passaport fins que s'efectuïn les comprovacions pertinents, cosa lògica i obligada, però... que aquestes verificacions es retardin durant tres mesos no resulta ja tan convincent, sobretot tenint en compte que se'ls facilita normalment fotocòpia de la inscripció consular i d'altres documents que no deixen lloc a dubtes sobre l'existència del passaport anterior, en moltes ocasions expedit a Madrid. Si a aquesta circumstància s'afegeix que quan un súbdit xinès acudeix a la seva ambaixada en demanda de nou passaport, aquest li és lliurat en un curt període de temps i que les certificacions que sol·liciten pràcticament els són expedides en l'acte, sembla raonable pensar en una total falta d'interès i col·laboració per part de l'ambaixada." A més, l'informe il·lustra aquesta actitud ben clarament: "A la Prefectura Superior de Madrid es coneix el cas, certament lamentable, d'un expulsat que, ja a l'interior de l'avió trencà el seu passaport per a impossibilitar la repatriació. Les gestions davant l'ambaixada xinesa per a obtenir un nou passaport foren infructuoses malgrat que se'ls va enviar una fotocòpia del document obtinguda abans de la seua destrucció, la inscripció consular i totes les dades i documents relatius al xinès en qüestió. Tenint en compte que es tractava d'una persona establerta a Madrid, propietària d'un restaurant, i ben coneguda a l'ambaixada, és evident la manca de col·laboració. És obvi mencionar que l'expulsió fou dictada amb totes les formalitats que estableix la llei i a causa d'una falsificació que l'autor reconegué haver fet per a obtenir una autorització de residència a Espanya a nom d'un cosí seu resident a Xina."

Cal dir que la Brigada d'Investigació de Barcelona emplaçada a la caserna de la Vermeda coincideix a grans trets amb els seus col·legues de Madrid. Segons un dels inspectors més experts en la matèria: "Els xinesos arriben a través d'alguns capostosts després d'haver-los captat fins i tot per anuncis apareguts a la premsa d'aquell país. Les rutes passen també per Rússia i Eslovàquia amb l'objectiu de saltar cap a Alemanya. També s'han detectat

Al setembre del 94 la màfia xinesa va decidir cobrar els seus 'serveis' des-trossant el restaurant Tiananmen de Madrid. L'extorsió no és un fet aïllat.

guerres entre bandes, concretament a Eslovàquia, amb la finalitat d'apropiar-se dels guanys derivats del cobrament de les despeses de viatge. S'ha arribat a saber de *passadors* d'immigrants d'origen tailandès". D'altra banda, la policia ha detectat un parell de casinos il·legals freqüentats quasi exclusivament per gent d'origen asiàtic amb un altíssim poder adquisitiu i un o dos restaurants on es pot establir contacte amb noies, encara que "seria estrany que hi hagués cap tipus de relació sexual, almenys en el mateix local". La policia prefereix, doncs, mostrar-se cauta i parlar de "detecció de prostitució encoberta" fins que els indicis deixin de ser-ho i esdevinguin proves.

No sols d'immigració viu la màfia xinesa. I és que, tot plegat, la immigració clandestina no és pas –segons la policia de Madrid– l'única dedicació de la presumpta màfia xinesa. Tal i com assenyala l'informe de la Brigada d'Informació de la policia madrilenya, "no és aventurat afirmar que, darrere l'aparència legal d'alguns restaurants, s'està creant una infraestructura cada cop més forta que permetrà –com ja ocorre en altres països– una delinqüència organitzada de molt difícil eradicació en el futur, si no es prenen ara mesures fermes i urgents".

A més a més, "al costat del restaurant xinès (...), hi ha algunes empreses dedicades –aparentment– a la importació de mercaderies procedents d'Orient i més específicament a proveir els restaurants de les primeres matèries que no es troben a

Espanya (...) Al capdavant d'algunes d'aquestes empreses han aparegut persones vinculades amb falsificacions i entrada clandestina d'immigrants. Notícies confidencials i anònims de molt distinta procedència coincideixen a assenyalar aquests individus com els responsables de les organitzacions il·legals."

Ara bé, amb tot, què hi ha de cert o de fals en tot aquest batibull de la delinqüència organitzada xinesa? El cas és que molt sovint això és gairebé impossible d'esbrinar, tal i com ja va passar l'any 1992 amb les operacions que van conduir al desmantellament de la presumpta màfia xinesa de Barcelona. Unes actuacions policials –coordinades amb inspectors de la Direcció Provincial de Treball i amb la Seguretat Social de Barcelona– que encara cuegen...

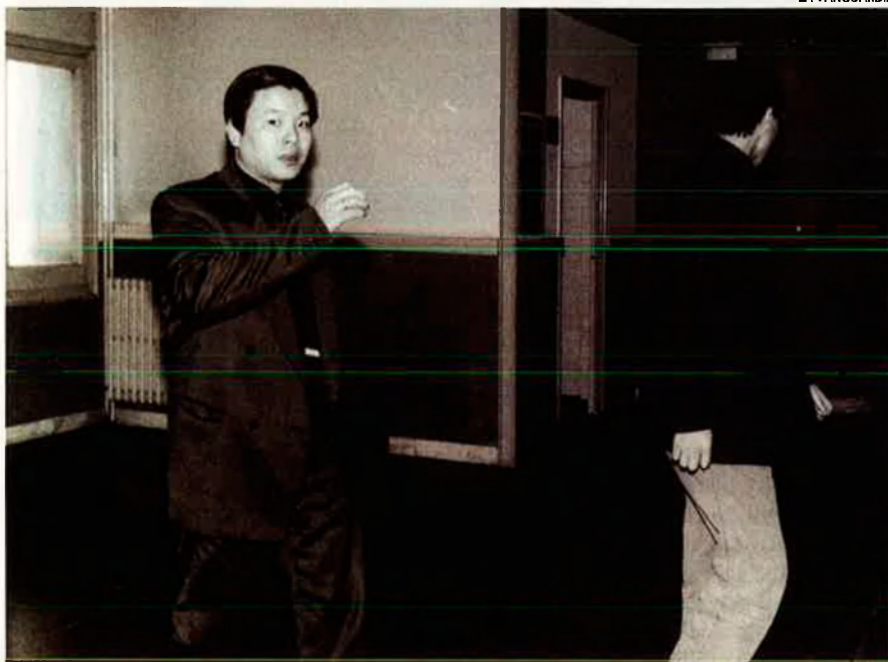
El 10 de desembre de 1992, la policia de Barcelona posava en marxa un important operatiu destinat a descobrir una possible xarxa dedicada a la immigració il·legal de ciutadans xinesos i a l'extorsió. Els escortolls realitzats als restaurants de la ciutat van donar com a resultat la detenció de 19 persones. Per primer cop les capçaleres dels diaris de Catalunya parlaven en lletra grossa de màfia xinesa tot vinculant-la a una misteriosa "Banda dels Tretze". La denúncia del propietari dels dos restaurants Huang Cheng, Zhu Sogoan, contra un "executor", anomenat Li Ji Ming, havia estat el crit d'alarma. Zhu Sogoan va explicar davant la jutgessa Anna Grau que el 5 d'agost de 1992 Li Ji Ming li va demanar sis milions de pessetes a canvi

de protecció. Tres dies més tard el temut Li Ji Ming es presentava al restaurant de Sogoan. Sogoan, però, no disposava de la quantitat que se li demanava i va pregar-li una rebaixa fins la quantitat de tres milions de pessetes. El 8 d'agost, Sogoan acabaria pagant religiosament els tres milions convinguts: un amb un xec i la resta en metàl·lic.

La denúncia per extorsió presentada per Sogoan vinculava també un honorable ciutadà, Zhang Jian Jun, al qual va re-

“caps de serp”, encarregats de les xarxes d'immigració clandestina.) Res de tot això, però, pogué provar-se contra Jian Xiong i menys encara les sospites que sobre ell requieien com a principal inductor de l'extorsió soferta per Zhu Sogoan. Alguns membres de la comunitat xinesa han assegurat que en l'actualitat Jian Xiong, lliure de tot càrrec i declarat innocent pel jutjat número 2 d'instrucció de Barcelona, viatja constantment a la Xina continental, on diuen que regenta una discoteca de grans

LA VANGUARDIA

Zhang Jian Xiong fou detingut per la policia acusat d'encapçalar una presumpta màfia xinesa a Barcelona. La justícia, però, va absoldre'l de tota culpa.

conèixer fotogràficament com l'acompanyant ocasional de Li Ji Ming en una de les desagradables visites que va tenir al seu restaurant. La investigació policíaca va topar també amb el nom d'un altre ciutadà xinès, Zhang Jian Xiong, que llavors era president de l'Associació de Comerç Hispano-Xinesa. L'operació semblava haver fet saltar els dos caps d'una presumpta xarxa criminal. Inclús a la seu d'Interpol van arribar informacions que semblaven relacionar Jian Xiong amb una sèrie d'activitats tèrboles comeses anys enrere a Hongria i que apuntaven també la possibilitat que pogués ser la mateixa persona que sota el nom de Yung Tung Chang feia dues dècades havia estat detingut a Hong Kong amb una càrrega important d'opi. (Cal dir que l'opi és un producte abundant a la zona de Zhejian d'on provenen la majoria dels immigrants xinesos establerts a Barcelona i amb el qual molt sovint paguen els passatges als

dimensions per la qual sol deixar-se veure acompanyat d'un guardaespalles.

Pel que fa a Jian Jun, la policia va trobar al seu domicili, situat just al damunt del seu restaurant del passeig de Sant Joan, diversos documents falsos que pertanyien a un grapat d'inquilins xinesos de la mateixa casa. No obstant això, tots els propietaris dels documents van negar qualsevol relació entre aquests inquilins i Jian Jun. Jian Jun havia estat denunciat per Zhu Sogoan, qui assegurava que aquest es va presentar un dia amb una furgoneta amb la intenció de segrestar-lo. La investigació de la policia també pogué esbrinar que “Jian Jun tenia un germà, Jian Lan, implicat en certes activitats delictives –encara que no concretades– a Itàlia”.

El temut 'executor'. Li Ji Ming, “un personatge molt perillós” segons un alt membre de la judicatura, va declarar que coneixia Jian Jun i Jian Xiong d'haver-se

vist ocasionalment al restaurant del primer algunes nits en què es reunien per jugar unes partides de *mah-jong*. El mateix va dir Jian Xiong respecte a Jian Jun. En definitiva, aquesta fou l'única relació provada entre tots tres.

Amb tot, Li Ji Ming, cercat a Madrid en relació amb l'assassinat del propietari del restaurant xinès Tiananmen l'11 de maig de 1993 i amb el segrest d'un nen d'onze anys de la comunitat xinesa, Xu Jie, aconseguí escapar momentàniament de la justícia. La policia va haver d'esperar encara uns anys abans d'aconseguir ficar-lo a la presó. Concretament fins el 24 de març de 1995. Enxampar-lo no fou, però, una tasca fàcil. Calgué reclamar-lo a Eslovàquia, on es recuperava en un hospital, vigilat per la policia, de les ferides que va patir durant una acarnissada baralla entre bandes mafioses a la ciutat de Bratislava.

Però tot l'esforç de la policia esmerçat en la desarticulació de la presumpta màfia xinesa finalment va quedar en no res. Les declaracions dels detinguts fetes a comissaria van esvaïr-se davant de la presència de la jutgessa de la sala número 2 d'Instrucció de Barcelona. Fins i tot, les irregularitats en l'expedició de visats descobertes per la policia al Consolat Xinès de Barcelona van ser despatxades amb un canvi de destinació del titular de la legació i de la presumpta culpable, la seua esposa, la senyora Zhen. Fonts properes al tema han explicat que altes instàncies ministerials espanyoles van exercir una pressió molt forta sobre la policia a fi que l'assumpte no agafés caires massa lletjos. Fos com fos, cap sentència no va donar raó a les hipòtesis considerades per la investigació policial. Un responsable de la judicatura, implicat en la investigació i que ha preferit restar en l'anonimat, ha assegurat a EL TEMPS que “va haver-hi sis denúncies i totes incloïen amenaces telefòniques sense que es pogués identificar els autors. En alguns casos s'havien presentat les persones al mateix restaurant i havien amenaçat de destrossar el local... deien que coneixien a quina escola anaven els fills de l'extorquit... però, és clar, al final no hi hagué estralls tan grans”. Aquesta mateixa persona assegura que “va muntar-se un gran escàndol en la premsa tot i que no hi havia per tant, ja que al cap i a la fi només va haver-hi la ratificació d'una sola denúncia, la de Zhu Sogoan.” El mateix membre de la judicatura conclou dient: “no crec exactament en l'existència d'una màfia xinesa, tot i que es va parlar de tràfic d'armes, d'una connexió amb Saragossa, de *triades*, etc.

ara bé, cal esbrinar encara moltes coses. Com ara, com és possible que hi hagi restaurants xinesos un al costat de l'altre amb menús per només tres-centes cinquanta pessetes. O per exemple, qui i on falsifica els documents que ens anem trobant. I encara, hi ha algú que de tant en tant ordena l'extorsió? de moment això ningú no ho sap". D'altra banda, quasi tots els xinesos consultats, coincideixen a afirmar que tot va ser un muntatge orquestrat per la premsa. És el cas de Zhu Bing Xan, un metge xinès propietari del restaurant Euroasia, qui assegura que "molt sovint els propietaris dels restaurants donen asil als seus compatriotes en problemes a canvi de res." D'altra banda, Lam, un dels xinesos millor establerts de tota la ciutat i impulsor de l'escola pública xinesa de Barcelona, creu que "en realitat molt sovint es parla de màfia xinesa sense cap fonament. Quan es parla d'extorsió en realitat es tracta de baralles entre famílies i amics. Entre els xinesos és un costum deixar-se diners sense cap altra garantia que la paraula. Sovint els diners no poden tornar-se pel motiu que sigui i això provoca nerviosisme i enuig, enfrontaments... tot el que es diu de la màfia xinesa és un invent de la premsa. Què hi ha xinesos dolents? És clar! A tot arreu hi ha gent dolenta..."

Una màfia amb tradició. Sigui com sigui, la màfia xinesa existeix i no justament des d'abans d'ahir. Ja a finals del segle passat la policia de Hong Kong encunyava el mot *triada* per tal de definir genèricament el conjunt de societats iniciàtiques xineses que feien ús simbòlic de banderes i emblemes de forma triangular. Una forma geomètrica que representa tot plegat l'harmonia entre el cel, la terra i l'home. Però l'existència d'aquestes so-

Policies de Hong Kong rastregen una zona a la recerca d'elements mafiosos. A la colònia anglesa el problema de les màfies arriba a cotes espectaculars.

cietats, de misterioses ressonàncies maçòniques, es remuntava a temps més antics. La primera *triada* coneguda cal datar-la cap al 1644 tot just quan la dinastia xinesa Ming decandia davant de la dinastia Manxú. I és que la triada en un origen fou el grup patriòtic antimanxú format per 108 monjos budistes que de forma clandestina va dirigir les revoltes a tot el sud-est de la Xina.

Les *triades* reaparegueren amb força durant la revolució de 1911, la mateixa que va deixar fora de joc la dinastia Qing per donar pas a la república. El mateix Sun Yat-sen, el qui seria el futur president de la república, tenia l'honor de portar el número "426" de la triada de les Tres Harmonies. La victòria dels comunistes al 1949, però, provocà l'èxode dels caps de les triades a Taiwan i a la ciutat

de Hong Kong. És a partir d'aquí que cal fer una distinció important. D'una banda la triada com a societat filosòfica. De l'altra, la *triada* com a maquinària perfecta del crim, sectària i brutal.

Ara com ara, un fet ben actual posa de moda aquest sinistre tema arribat de l'Orient llunyà: la descolonització de Hong Kong. A mesura que s'acostà l'any clau, 1997, els caps de la màfia xinesa d'aquella populosa ciutat miren d'incrementar els seus beneficis alhora que es preocupen de cercar altres països on operar còmodament. És, comptat i debatut, l'inici de la internacionalització de les màfies xineses. Una internacionalització en què la *triada* Sun Yee On –segons tots els experts i investigadors– s'apunta com la pionera.

Equip d'Investigació

Servei Català de Col·locació

Si necessita cobrir un lloc de treball a la seva empresa
té a la seva disposició els telèfons 902 22 11 11 i 902 22 10 44 (*)

(*) L'àmbit d'actuació del SCC legalment es cenyeix a Catalunya